

Ýmis ákvæði.

13. gr.

Brot á reglugerð þessari varða viðurlögum samkvæmt ákvæðum IV. kafla laga nr. 38, 15. maí 1990, um stjórn fiskveiða með síðari breytingum og lögum um umgengi um auðindir sjávar nr. 57/1996. Með mál út af brotum skal farið að hætti opinberra mála.

Um gjald vegna ólögsmæts sjávarafila fer samkvæmt ákvæðum laga nr. 37, 27. maí 1992.

14. gr.

Reglugerð þessi sem sett er samkvæmt ákvæðum laga nr. 38, 15. maí 1990, um stjórn fiskveiða með síðari breytingum öðlast þegar gildi og kemur til framkvæmda 1. september 1996. Frá 1. september 1996 falla úr gildi reglugerð nr. 403/1995 um veiðar krókabáta fiskveiðiárið 1995/1996 og auglýsing nr. 36/1996 um reglur um sóknardaga fiskveiðiárið 1995/1996.

Sjávarútvegsráðuneytinu, 28. júní 1996.

Þorsteinn Pálsson.

Árni Kolbeinsson.

Nr. 362

27. júní 1996

REGLUGERÐ**um veiðar í atvinnuskyni fiskveiðiárið 1996/1997.****Veiðileyfi í atvinnuskyni.**

1. gr.

Við veitingu veiðileyfa í atvinnuskyni á fiskveiðiarinu 1. september 1996 til 31. ágúst 1997 koma aðeins til greina þau skip, sem veiðileyfi hafa fengið samkvæmt 5. gr. 1. nr. 38/1990, um stjórn fiskveiða, með síðari breytingum. Um endurnýjun fiskiskipa fer skv. ákvæðum 11.-19. gr. reglugerðar þessarar.

Heildarafli og veiðitímabil.

2. gr.

Fyrir fiskveiðiárið 1. september 1996 til 31. ágúst 1997 er leyfilegur heildarafli og úthlutað aflamark úr botnfisktegundum sem hér segir:

	Leyfilegur heildarafli 1996/1997	Utan aflamarks		Úthlutað aflamark 1996/1997
		Til jöfnunar 1996/1997	Krókabátar 1996/1997	
	Lestir	Lestir	Lestir	Lestir
1. Þorskur	186.000	5.000	25.854	155.146
2. Ýsa	45.000	-	2.200	42.800
3. Ufsi	50.000	-	1.900	48.100
4. Karfi	65.000	-	-	65.000
5. Grálúða	15.000	-	-	15.000
6. Skarkoli	12.000	-	-	12.000
7. Steinbitur	13.000	-	2.500	10.500
8. Langlúra	1.200	-	-	1.200

Afli samkvæmt ofangreindu miðast við óslægðan fisk með haus.

Aflamark einstakra skipa skal miðað við slægðan fisk með haus í öðrum tegundum en karfa.

3. gr.

Á tímabilinu 1. september 1996 til 31. ágúst 1997 er leyfilegur heildarafli úr neðangreindum tegundum sem hér segir:

1.	Síld (íslensk sumargotssíld)	110.000 lestir
2.	Úthafsækja	60.000 lestir
3.	Humar	1.500 lestir
4.	Hörpudiskur samtals	9.100 lestir
	þ.a. Breiðafjörður	8.000 lestir
	þ.a. Arnarfjörður	300 lestir
	þ.a. Húnaflói	800 lestir
5.	Innfjarðarækja samtals	7.600 lestir
	þ.a. Eldey	1.000 lestir
	þ.a. Arnarfjörður	500 lestir
	þ.a. Ísafjarðardjúp	1.800 lestir
	þ.a. Húnaflói	1.700 lestir
	þ.a. Skagafjörður	1.000 lestir
	þ.a. Skjálfandaflói	700 lestir
	þ.a. Axarfjörður	900 lestir

Leyfilegur heildarafli af innfjarðarækju skv. tl. 5 á öðrum svæðum en við Eldey, er miðaður við bráðabirgðatillögur Hafrannsóknastofnunarinnar um upphafsafli og verða þær endurskoðaðar fyrir rækjuvertíðina og síðan eftir áramót 1996/1997.

Veiðitímabil síldar er frá og með 1. september 1996 til og með 1. maí 1997. Veiðitímabil úthafsækju er fiskveiðiárið. Veiðitímabil humars er frá og með 16. maí 1997 til og með 15. ágúst 1997.

Miðað er við að veiðitímabil innfjarðarækju standi frá 1. október 1996 til 1. maí 1997 á öllum svæðum öðrum en við Eldey. Miðað er við að rækjuvertíð, sem hófst við Eldey í maí 1996, ljúki 1. desember 1996. Nýtt veiðitímabil við Eldey hefst 1. maí 1997, að fengnum tillögum Hafrannsóknastofnunarinnar um upphafsafli. Heimilt er með tilkynningu til leyfshafa að breyta upphafi og lokum vertíðar á tilgreindum veiðisvæðum innfjarðarækju, liggi fyrir umsögn um það frá Hafrannsóknastofnuninni.

Veiðitímabil annarra tegunda verður ákveðið sérstaklega með reglugerð, ennfremur heildarafli af loðnu.

Úthafsækjuveiðisvæði.

4. gr.

Til úthafsækju telst rækja, sem veidd er á svæðum, sem skilgreind eru í reglugerð nr. 303/1995, um úthafsækjusvæði o.fl., og ennfremur rækja, sem veidd er samkvæmt sérstökum leyfum innan viðmiðunarlinu á Breiðafirði.

Úthafsækja, sem veidd er á Dohrbanka vestan 26°V og norðan 65°30'N telst ekki til aflamarks í úthafsækju, enda staðfesti skipstjóri nákvæmlega í afladagbók og aflaskýrslu hversu mikill afli sé fenginn á því svæði. Rangar eða villandi upplýsingar leiða til þess að allur rækjuafli skipsins reiknast til aflamarks í úthafsækju sbr. 2. mgr. 20. gr.

Skipting leyfilegs afla.**5. gr.**

Veidiheimildum í þeim tegundum sem heildaraflí er takmarkaður af, skv. 2. og 3. gr. skal skipt milli einstakra skipa.

Úthlutað aflamark hvers skips í hverri einstakri tegund ræðst annars vegar af aflahlutdeild skipsins í viðkomandi tegund en hins vegar af úthlutaðu heildaraflamarki í tegundinni skv. 2. og 3. gr.

Aflahlutdeild hvers skips skal vera sú sama og skipunum var úthlutað fyrir fiskveiðiárið 1. september 1995 til 31. ágúst 1996, að teknu tilliti til breytinga vegna afnáms línutvöföldunar og flutnings á aflahlutdeild milli skipa. Vegna aflahlutdeildar í steinbíti og langlúru víasast til ákvæðis til bráðabirgða við reglugerð þessa.

Áður en leyfðum heildarafla er skipt á grundvelli aflahlutdeildar er eftirtalið dregið frá:

1. Áætlaður aflí krókabáta skv. 6. gr.
2. Aflaheimildir, sem nota skal til jöfnunar sbr. 2. gr.

Krókabátar.**6. gr.**

Bátar, sem eingöngu stunda veiðar með handfærum eða línu og handfærum, skv. 6. gr. laga nr. 38/1990, með síðari breytingum, kallast krókabátar, veiðileyfi þeirra krókaleyfi og veiðar þeirra krókaveiðar. Um veiðar krókabáta gilda ákvæði reglugerðar um veiðar krókabáta fiskveiðiárið 1996/1997.

Sameiginlegur hámarksaflí krókabáta í þorski skal vera 25.854 lestin miðað við óslægðan þorsk með haus. Af því magni skal Byggðastofnun hafa til ráðstöfunar þorskaflahámark sem nemur 500 lestum, miðað við óslægðan fisk.

Útreikningur aflamarks.**7. gr.**

Þegar umreikna skal óslægðan fisk í slægðan skal margfalda magn þorsks, ýsu og ufsa með 0,8, grálúðu, skarkola og langlúru með 0,92 og steinbíts með 0,9.

Þegar umreikna skal slægðan fisk í óslægðan skal margfalda magn þorsks, ýsu og ufsa með 1,25, grálúðu, skarkola og langlúru með 1,09, en steinbíts með 1,11.

Allan afla af botnfisktegundum, sem sæta ákvæðum um leyfilegan heildarafla, sbr. 2. gr., og fluttur er óunninn á erlendan markað skal reikna með álagi til aflamarks. Skal álagið vera 20% á þorsk og ýsu, 15% á ufsa, karfa og grálúðu en 10% á skarkola, steinbít og langlúru.

Þorskur og ufsi styttri en 50 cm, ýsa styttri en 45 cm og karfi styttri en 33 cm teljast ekki að hálfu til aflamarks, enda fari þorskur undir 50 cm ekki yfir 7% af þorskafla í veiðiferð og aflí annarra tegunda samkvæmt þessari málsgrein ekki yfir 10% af viðkomandi tegund. Heimild samkvæmt þessari málsgrein er bundin þeim skilyrðum að afla undir tilgreindum stærðum sbr. 1. málslíð, sé haldið aðgreindum frá öðrum afla um borð í veiðiskipi og hann veginn sérstaklega af löggiltum vigtarmanni, sem annast endanlega vigtun aflans innanlands. Ákvæði þessarar málsgreinar gilda ekki um afla, sem frystur er um borð í veiðiskipi, nema um heilfrystan fisk sé að ræða. Allur fiskur, sem veiddur er á handfæri telst til aflamarks.

8. gr.

Þegar meta skal til hvaða fiskveiðiárs tiltekinn aflí telst, skal miðað við hvenær afla er landað hér á landi. Þannig telst aflí, sem landað er 1. september 1996 eða síðar, til fiskveiði-

ársins 1. september 1996 til 31. ágúst 1997, enda þótt veiðiferð hefjist fyrir upphaf þess fiskveiðiárs. Á sama hátt telst afli, sem landað er 1. september 1997 eða síðar, til fiskveiðiárs er hefst þann dag, enda þótt veiðiferð hefjist fyrr.

Sigli skip með eigin afla á erlendan markað, skal afli teljast til þess fiskveiðiárs, þá er skipið sannanlega hættir veiðum fyrir siglingu.

Framsal og sameining veiðiheimilda.

9. gr.

Flutning á aflaheimildum samkvæmt 11. og 12. gr. laga nr. 38/1990 skal tilkynna Fiskistofu skriflega fyrirfram. Eigandi þess skips, sem aflaheimildir eru fluttar frá, skal undirrita beiðni um flutning. Við flutning á aflahlutdeild samkvæmt 11. gr. laga nr. 38/1990 skal leggja fram veðbókarvottorð þess skips sem flutt er frá, ásamt samþykki þeirra aðila, sem áttu þinglýst veð í skipinu 1. janúar 1991. Flutningur aflahlutdeildar öðlast ekki gildi fyrir en staðfesting Fiskistofu liggur fyrir.

Veiði fiskiskip minna en 50% af samanlögðu aflamarki sínu í þorskígildum talið tvö fiskveiðiár í röð fellur veiðileyfi þess og aflahlutdeild niður og skal aflahlutdeild annarra skipa í viðkomandi tegundum hækka sem því nemur. Tefjast skip frá veiðum í sex mánuði eða lengur innan fiskveiðiárs, vegna tjóns eða meiri háttar bilana, hefur afli þess fiskveiðiárs ekki áhrif til niðurfellingar aflahlutdeildar eða veiðileyfis samkvæmt þessari grein.

Aldrei er heimilt að flytja aflahlutdeild milli skipa, leiði slíkur flutningur til þess að veiðiheimildir þess skips, sem flutt er til, verði bersýnilega umfram veiðigetu þess.

Verðmætastuðlar.

10. gr.

Við mat á því hvernig veiðiheimildir eru nýttar, sbr. 4. mgr. 12. gr. 1. nr. 38/1990, skulu verðmætastuðlar fyrir fiskveiðiárið 1. september 1996 til 31. ágúst 1997 vera eftirfarandi: Þorskur 1.00, ýsa 1.00, ufsi 0.60, karfi 0.80, grálúða 2.40, skarkoli 1.20, steinbítur 0.70, langlúra 1.50, loðna 0.07, síld 0.10, humar (slitinn) 9.80, rækja 1.00 og hörpudiskur 0.40. Ofangreindir verðmætastuðlar gilda einnig varðandi færslu milli tegunda, sbr. 10. gr. laga nr. 38/1990, eftir því sem við á. Jafnframt skal á þeim byggt við mat á því, hvort um jöfn skipti sé að ræða, sbr. 1. mgr. 12. gr. laga nr. 38/1990.

Endurnýjun fiskiskipa.

11. gr.

Heimilt er að flytja veiðileyfi skips til annars sambærilegs skips, enda hafi rétti til endurnýjunar ekki verið afsalað. Skilyrði þess, að veiðileyfi sé flutt til annars skips er, að eigandi skips, sem veiðileyfi lætur, hafi skriflega óskað eftir því, að veiðileyfið sé flutt til skips, sem sé á skipaskrá hjá Siglingamálastofnun ríkisins og hafi gilt haffærisskírteini. Fullnægi skip, eigendur eða útgerðir þeirra ekki þeim skilyrðum til að stunda veiðar í efnahagslögsögu Íslands, sem kveðið er á í lögum um fjárfestingu erlendra aðila í atvinnurekstri og lögum um rétt til veiða í efnahagslögsögu Íslands, skulu skip hlutaðeigandi aðila ekki eiga kost á veiðileyfi í atvinnuskyni í efnahagslögsögu Íslands.

Heimilt er að flytja veiðileyfi fleiri en eins skips til skips er veiðileyfi hlýtur og veita fleiri en einu skipi veiðileyfi í stað skips er veiðileyfi lætur.

12. gr.

Fyrir þilfarsskip úrskurðar Fiskistofa, hvort um sambærileg skip sé að ræða, samkvæmt 2. mgr. 1. gr. þessarar reglugerðar. Við mat á því skal leggja til grundvallar rúmtölu skipa sem er margfeldi eftirgreindra hönnunarmála:

1. Lóðlínulengdar, sem er lárétt fjarlægð milli aftari lóðlínu, sem er lóðrétt lína er gengur í gegnum stýrisás og fremri lóðlínu, sem er lóðrétt lína er gengur í gegnum skurðpunkt stefnis og hönnunar-vatnslínu.
2. Mótaðrar breiddar, sem er mesta breidd á miðbandi. Þversnið skipsgrindar, sem tekið er mitt á milli lóðlína, nefnist miðband.
3. Mótaðrar dýptar, að neðra þilfari, sem er lóðrétt fjarlægð frá neðri punkti miðbands við kjöl að efri brún þilfarsbita við byrðing.

Fyrir opna vélbáta ákvarðast rúmtala sem 4,3 x brúttótonn, þar sem brúttótonnataka er fundin samkvæmt 5. gr. reglugerðar nr. 433, 17. ágúst 1990, um mælingar skipa undir 24 metrum að lengd.

13. gr.

Rúmtala skips eða skipa, sem veiðileyfi fá skv. 11. gr. skal ekki vera hærri en rúmtala þess skips eða skipa, sem veiðileyfi láta í þeirra stað.

Sé krókaleyfi flutt á krókabát skal rúmtala þess, er leyfið fær, vera a.m.k. 50% minni en rúmtala þess krókabáts eða krókabáta er veiðileyfi láta, nema bátur komi í stað báts, sem dæmdur hefur verið óbætandi vegna sjóttjóns. Aldrei er heimilt að flytja krókaleyfi til báts, sé hann 6 brúttótonn eða stærri.

Óheimilt er að flytja krókaleyfi til báts, sem haft hefur veiðileyfi með aflamarki. Heimilt er þó Fiskistofu að leyfa flutning krókaleyfis til aflamarksbáts í þeim tilvikum, að krókabátur hafi verið dæmdur óbætandi vegna sjóttjóns og tekinn af skipaskrá eða settur á minjasafn, enda liggi fyrir umsögn Þjóðminjasafns Íslands um að krókabáturinn hafi verulegt minjagildi og rík ástæða sé til varðveislu hans. Flutningur krókaleyfis til aflamarksbáts fer að öðru leyti eftir ákvæðum 2. mgr. þessarar greinar.

14. gr.

Við útreikning rúmtölu fiskiskipa, samkvæmt ákvæðum reglugerðar þessarar, skal byggt á gögnum tæknideildar Fiskifélags Íslands og Fiskveiðasjóðs Íslands.

Heimilt er að meta það sérstaklega, ef lögun skipsins er ekki hefðbundin, t.d. ef mismunur mestu lengdar og lóðlínulengdar eða mótaðrar breiddar og mestu breiddar er óvenjulegur. Sama gildir þegar það er miklum vandkvæðum bundið að finna hönnunarmál.

15. gr.

Heimilt er með samþykki Fiskistofu að flytja veiðileyfi tveggja eða fleiri skipa til eins, enda megi ætla að afkastagetan aukist ekki við skiptin. Leyfileg rúmtala þess skips, sem veiðileyfi fær skal miðast við samanlagða rúmtölu þeirra skipa, er veiðileyfi láta.

16. gr.

Heimilt er með samþykki Fiskistofu að flytja veiðileyfi eins skips til tveggja eða fleiri skipa. Skal leyfileg rúmtala þeirra skipa, sem veiðileyfi fá, samtals ekki vera hærri en rúmtala þess skips, sem veiðileyfi lætur.

17. gr.

Sé veiðileyfi flutt milli skipa samkvæmt ákvæðum 11.-16. gr. fellur niður umframrúmtala, sem ekki nýtist við þann flutning.

18. gr.

Aðeins er Fiskistofu heimilt að veita skipi veiðileyfi að fullnægt sé skilyrðum 11. gr. Óheimilt er að stunda veiðar í fiskveiðilögsögu Íslands nema að fengnu veiðileyfi Fiskistofu.

19. gr.

Skylt er að sækja um sérstakt leyfi Fiskistofu, til að breyta skipi, sem veiðileyfi með aflamarki hefur fengið eftir 1. janúar 1986, þannig að rúmmál þess aukist sbr. 12. gr., enda eigi að halda skipinu til veiða innan fiskveiðilandhelgi Íslands. Leyfi Fiskistofu skal bundið því skilyrði, að flutt sé veiðileyfi af a.m.k. jafn stóru skipi og sem stækkun skipsins nemur.

Óheimilt er, án leyfis Fiskistofu, að breyta krókabátum þannig að rúmtala eða brúttótonnastærð þeirra aukist. Leyfi Fiskistofu skal bundið því skilyrði, að flutt sé veiðileyfi af a.m.k. tvisvar sinnum stærri báti en sem stækkun bátsins nemur. Óheimilt er að stækka krókabát þannig að hann verði 6 brúttótonn eða stærri.

Sé skipi, sem veiðileyfi fékk með aflamarki fyrir 1. janúar 1986 eða krókabáti, breytt þannig að gerð eða lögun hans breytist í grundvallaratriðum eða rúmtala hans aukist verulega skal Fiskistofa úrskurða, hvort um nýsmíði eða breytingu á eldra skipi sé að ræða.

Séu breytingar gerðar á skipi, sem veiðar stundar samkvæmt aflamarksleyfi, sem það fékk fyrir 1. janúar 1986, skulu þær breytingar ekki lagðar til grundvallar við mat á afkastagetu þess síðar. Í þessu sambandi skal miðað við skráða stærð þess hjá Siglingamálastofnun ríkisins 21. júní 1995.

Ýmis ákvæði.

20. gr.

Skipstjóra er skylt að halda fiski um borð í veiðiskipum aðgreindum eftir tegundum. Verði slíku ekki viðkomið vegna smæðar báts skal afli aðgreindur eftir tegundum við löndun. Ennfremur er skylt að láta vigta afla samkvæmt ákvæðum III. kafla laga nr. 57/1996 um umgengni um nytjastofna sjávar og reglugerðar nr. 618/1994 um vigtun sjávaraflla.

Skipstjórar fiskiskipa, sem fara til veiða á fiskistofnum, sem reiknast ekki til aflamarks fiskiskips, skulu tilkynna sérstaklega til Fiskistofu hvenær veiðar á þessum tegundum hefjast og hvenær þeim lýkur. Í tilkynningum til Fiskistofu skal afli áætlaður, sundurliðaður eftir tegundum. Gildir þetta um veiðar á úthafskarfa, rækjuveiðar vestan 26°V og norðan 65°30'N og veiðar á botnfiski og rækju utan fiskveiðilögsögu Íslands.

Í einni og sömu veiðiferð er óheimilt að stunda veiðar bæði innan og utan fiskveiðilögsögu Íslands. Þetta gildir þó ekki, haldi skip til veiða utan lögsögunnar á fisktegundum í aflamarki eða úthafskarfa, blálöngu og síld.

Heimilt er þó með samþykki Fiskistofu að víkja frá banni samkvæmt 3. mgr., enda hafi afli og aflasamsetning um borð í fiskiskipi verið staðfest með fullnægjandi hætti að mati Fiskistofu, áður en skip flytur sig milli veiðisvæða utan og innan lögsögunnar.

21. gr.

Útgerðum skipa er skylt að senda Fiskistofu skriflegar upplýsingar um afla á eyðublöðum, sem Fiskistofa leggur til. Skal skýrslum skilað fyrir hvert fiskveiðiár, en útgerðir fullvinnsluskipa skulu þó að lokinni hverri veiðiferð skila sérstakri skýrslu.

Þá er skipstjórum fiskiskipa skylt að halda sérstakar afladagbækur sem Fiskistofa leggur til samkvæmt nánari reglum þar um og skal upplýsingum skilað mánaðarlega til Fiskistofu.

Skilafrestur á skýrslum til Fiskistofu og afladagbókum skal vera tvær vikur frá lokum hvers tímabils.

Kaupendum afla er skylt að skila til Fiskistofu skýrslum um móttekinn afla í því formi, sem Fiskistofa ákveður.

22. gr.

Brot á reglugerð þessari varða viðurlögum samkvæmt ákvæðum IV. kafla laga nr. 38, 15. maí 1990, um stjórn fiskveiða, sbr. V. kafla laga nr. 57, 3. júní 1996, um umgengni um nytjastofna sjávar. Með mál út af brotum skal farið að hætti opinberra mála.

Um sviptingu veiðileyfa vegna brota á ákvæðum reglugerðar þessarar fer samkvæmt IV. kafla laga nr. 38, 15. maí 1990 um stjórn fiskveiða, sbr. IV. kafla laga nr. 57, 3. júní 1996, um umgengni um nytjastofna sjávar.

Um gjald vegna ólögmeats sjávarafra skal beita ákvæðum laga nr. 37, 27. maí 1992.

23. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt ákvæðum laga nr. 38, 15. maí 1990, um stjórn fiskveiða með síðari breytingum, laga nr. 57 3. júní 1996 um umgengni um nytjastofna sjávar og laga nr. 37 14. maí 1976 um veiðar íslenskra skipa utan fiskveiðilandhelgi Íslands, öðlast gildi 1. september 1996 og birtist til eftirbreytni öllum þeim sem hlut eiga að máli.

Ákvæði til bráðbirgða.

Fyrir upphaf fiskveiðiársins 1. september 1996 - 31. ágúst 1997 skal þeim skipum, sem aflareynslu hafa í steinbíti og langlúru á tímabilinu 1. júní 1993 til 31. maí 1996, úthlutað bráðbirgðaafhlutdeild í þessum tegundum á grundvelli aflareynslu þeirra á tímabilinu. Skal útgerðum fiskiskipa gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum við bráðabirgðaúthlutunina og skal Fiskistofa úrskurða um ágreining, sem rísa kann vegna hennar.

Fyrir en endanleg afhlutdeild einstakra skipa í steinbíti og langlúru hefur verið færð inn í aflamarkskerfi Fiskistofu, vega þessar tegundir ekki inn í heimildir til breytinga milli fisktegunda. Heimilt er að flytja aflamark í þessum tegundum milli fiskiskipa á grundvelli bráðbirgðaúthlutunar, en ekki afhlutdeild.

Hafi veiðileyfi verið flutt milli skipa fylgir aflareynslan veiðileyfinu.

Sjávarútvegsráðuneytinu, 27. júní 1996.

Þorsteinn Pálsson.

Árni Kolbeinsson.